

* Deut. 2.
25.
Ier. 47. 4.

numquid non Israël ascendere feci de Terra Aegypti: * & Palæstinos de Capadocia, & Syros de Cyrene?

8. Ecce oculi Domini Dei super regnum peccans, & cónteram illud à facie terræ: verūtamen conterens non cóntrarum domum Iacob, dicit Dominus.

9. Ecce enim mandabo ego, & concutiam in omnibus gentibus domum Israël, sicut concutitur triticum in cribro: & non cadet lapillus super terram.

10. In gladio morientur omnes peccatores populi mei: qui dicunt: Non appropinquabit, & non veniet super nos malum.

* Act. 15.
16.

11. In die illa * fuscitabo tabernaculum David, quod cécidit: & reëdificabo aperturas murorum eius, & ea, quæ

corrúerant, instaurabo: & reëdificabo illud sicut in diebus antiquis.

12. Ut possideant reliquias Idumææ, & omnes nationes, ed quod invocatum sit nomen meum super eos: dicit Dominus faciens hæc.

13. Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & comprehendet arator mesforem, & calcator uvæ mittentem semen: * & stillabunt monites dulcedinem, & omnes colles culti erunt.

14. Et convertam captivitatem populi mei Israël: & ædificabunt civitates deseratas, & inhabitabunt: & plantabunt vineas, & bibent vinum earum: & facient hortos, & cōmedent fructus eorum.

15. Et plantabo eos super humum suum: & non evellam eos ultra de terra sua, quam dedi eis, dicit Dominus Deus tuus.

FER. 4.
QUA T.
TEM P.
SEPTEM-
BRIS.
* Joel. 3.
18.

PROPHETIA ABDIÆ.

Quo tempore scripsit Abdias, parum constat. Hebraeorum quidam hunc esse illum regia domus dispensatorem existimant, qui 3. Reg. 18. centum Prophetas pavit. Hieronymus coevum Oſea, Ioeli, & Amaso facit. Quam sententiam probare videtur Prophetarum ordo, qui est in Hebreis codicibus omnibus. Omnim Prophatarum numero verborum brevissimus est, at gratia mysteriorum cuivis aequalis, ait Hieronymus.

Multa ex huius vaticinio sumptuose Ieremias cap. 49. & Ezech. cap. 25. quia Idumæa, qualia hic prædicuntur, Sennacheribi temporibus, passa est iterum per Nabuchodonosorem. Itaque in re pari, paria usurpantur verba.

CAPUT UNICUM.

Varicinatur exitium adversus Idumeos qui affligeant ac subannabunt filios Israël: qui tamen reduci, dominum accipient in eos qui ipsos affixerant.

1. **V**isio Abdiae. Hæc dicit Dominus Deus ad Edom: * Auditum audivimus à Domino, & legatum ad gentes misit: Surgite, & consurgamus adversus eum in prælium.

2. Ecce parvulum dedi te in Gentibus: contemptibilis tu es valde.

3. Superbia cordis tui extulit te, habitantem in scissuris petrarum, exaltantem solium tuum: qui dicis in corde tuo: Quis détrahet me in terram?

4. Si exaltatus fueris ut aquila, & si inter sidera posueris nidum tuum: indè détraham te, dicit Dominus.

5. Si fures introissent ad te, si latrones per noctem, quomodo conticuisses? nonne furati essent sufficientia sibi? si vindic-

miatores introissent ad te, numquid saltem racemum reliquisti tibi?

6. Quomodo scrutati sunt Esau, investigateur abscondita eius?

7. Usque ad terminum emiserunt te: omnes viri fœderis tui illuserunt tibi: invaliderunt adversum te viri pacis tuae: qui cōmedunt tecum, ponent infidias subterte: non est prudentia in eo.

8. * Numquid non in die illa, dicit Dominus, perdam sapientes de Idumæa, & prudentiam de monte Esau?

9. Et timebunt fortis tui à Meridie, ut intereat vir de monte Esau.

10. * Propter interfectionem, & propter iniqitatem in fratrem tuum Iacob, operiet te confusio, & peribis in æternum.

11. In die cum stares adversus eum, quando capiebant alieni exercitum eius, & extranei ingrediebantur portas eius, & super Ierusalem mittebant fortē: tu quoque eras quasi unus ex eis.

12. Et non despicies in die fratris tui, in die peregrinationis eius: & non lata-

be-

* Ier. 49.
14.

* Ier. 29.
14.
1. Cor. 1.
19.

beris super filios Iuda in die perditionis eorum: & non magnificabis os tuum in die angustiæ.

13. Neque ingredieris portam populi mei in die ruine eorum: neque despicias & tu in malis eius in die vastitatis illius: & non emittaris adversus exercitum eius in die vastitatis illius.

14. Neque stabis in exitibus ut interficias eos qui fugerint: & non concludes reliquos eius in die tribulationis.

15. Quoniam iuxta est dies Domini super omnes gentes: sicut fecisti, fiet tibi: retributionem tuam convertet in caput tuum.

16. Quomodo enim bibistis super montem sanctum meum, bibent omnes Gentes iugiter: & bibent, & absorbebunt, & erunt quasi non sint.

17. Et in monte Sion erit salvatio, &

PROPHETIA IONÆ.

IONAM quoque Oſea & Amaso coevum ex Hebraorum autoritate ponit Hieronymus, quod ordo librorum atque temporum ratio suadere videtur. Rex enim Ninives, de quo hic agitur, poruit esse Phul, quem Sardanapali patrem esse putamus, qui postea à Manahem vocatus, vivente adhuc Oſea, cum exercitu venit in terram Israël circa annum Mundi 3233. ante æram Chr. 771. ut ad 4. Reg. 15. annotavimus. Missus autem Niniven videtur Ionas, circa annum Mundi 3197. ante æram Chr. 807. quod celebratum est Iudeorum Jubileum 13. & insignes quoque multi alii propheta claruerunt. Verum antiquior extat eiusdem Ionæ prophetia, 4. Reg. 14. 25. Nam regnante, ut videtur, Ioaſo, cum Israëli à Syris oppreso non esset qui auxiliaretur: ab eius filio Ieroboam, regnum ex eorum potestate vindicandum prædixerat, quod postea egregie præstitit Ieroboam, sceptrum adeptus anno M. 3179. ante æram Christi 825.

Erat autem Ionas de Geth-Cepher, 4. Reg. 14. 25. oppido tribù Zabulon, Iosue 19. 13. in Galilæa Gentium, Iſai. 9. 1. Quod obiter notandum adversus Phariseorum illud Ioh. 7. 52. Scrutare Scripturas, & vide quia à Galilæa Propheta non surgit. Solus ex omnibus Prophetis ad gentes missus, in quo typus Christi fuit, ut etiam in eo quod tertia die ex ventre ceti vivus emersit.

CAPUT PRIMUM.

Ionas à Domino missus ut in Ninive prædicaret, Navigio fugit in Tharsis à facie Domini: quod immittente in navem tempestatem, iactisque sortibus, deprehensus Ionas in mare mittitur, cessaque tempestas.

1. **E**t factum est verbum Domini ad Ionas filium Amathi, dicens:
2. Surge, & vade in Niniven civitatem grandem, & prædicta in ea: quia ascendit malitia eius coram me.
3. Et surrexit Ionas, ut fugeret in Thar-

sis à facie Domini, & descendit in Ioppen, & invenerit navem euntem in Tharsis: & dedit naulum eius, & descendit in eam ut iret cum eis in Tharsis à facie Domini.

4. Dominus autem misit ventum magnum in mare: & facta est tempestas magna in mari, & navis periclitabatur cōteri.

5. Et timuerunt nautæ, & clamaverunt viri ad deum suum: & miserunt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut alleviaretur ab eis: & Ionas descendit ad interiora navis, & dormiebat sopore gravi.

6. Et accelsit ad eum gubernator, & dixit ei: Quid tu sopore deprimeris? surge, invoca Deum tuum, si forte re-

co-